

GOLDEN APPLE WRITING COMPETITION

2014 POETRY RESULTS (TURKISH)

1st Place "Muhaverat" by *Tugce Nur Debre, NSW*

Kocaman dolunaya açmıştı ağuşunu asuman,
Umud ettim inkisarıma aynıyla muamele eder bahriumman.
Ben söyledim o dinledi ama değildi aşına.
Boyun büktü, ağlamaya başladı geldi sesi berkiâsâ.
Ufuktan göründü bir ışık, dirahşan mı dirahşan.
Hissettim ki gelenler değildi bîaman.
Yaklaştıkça anladım bu beyza değil asr-ı aktab.
Onlar büyüdü ben küçüldüm,düştüm bitab.
Anladım da yine de sordum amiyane,
Hiç konuşmadan bana verdiler bir emirname.
Baktım dünyada yoktu bu belgeye emsal.
Bu vazife kutsallardan da kutsal!
Lakin dedim 'Artık değişti devran,
Istesem de olamam siz gibi, nasib eder mi ki Deyyan?'
Hatırlattı Vahşi'ye son gelen mektuptaki ayeti.
Doğru nefsimde haddi aşmıştım aleni.
Geldiği yerden azalırken derari,
Beynimde yankılanıyordu söyledikleri.
İşte başlıyordu benim için imtihan.
Acaba bulur muydu gönlüm öğretmekle itminan?
Gece bitmemiş ki bir ziyaretçi daha belirdi.
Lakin bu yeni geleni ufak ve abus çehreliydi.
Dedi "Öğretmek akıl karı mıdır olmak mı istiyorsun nutukhân?
Devir ticaret devri sen olmaya bak bezirgân"
Baştan hak versem de küçük misafirime,
Zorluğuna mukabil gösterilen emirname,
Başka? Zaman zaman gözümde canlanan ceset denizi,
İttirdiğim fotoğraftaki uzanan masum insan elleri...
Bir anda değiştirmeme sebep oldu fikrimi
Dedim "Sen zannediyor musun ki dünya gidiyor felaha?
Bakma boşuna dev aynasındaki endama.
Açıkça kurtarıcılar gerek bu encama."
Kibirli yüzüne oturdu altaylı bi gülüş,
Yaptı kendince son vuruşunu akulfurüş.
Baktı benden çıkmadı hiç sedâ.
Sinirlendi, buldu kendine gitmek için bir sabâ.
O gidince içime doldu bir sevinç sanki kırıldı sanem.
O an farkettim geç olmuştu düşünce sabah-ı şebnem.
Dönerken sadece niyetim var cedit,
Nasib mi bilmem lakin buraya en yakışan son şehid....

2nd Place “Ben Bir Fatih Tanıyorum” by Mualla Erdil, NSW

Ben bir Fatih tanıyorum,
Atsız aşar çölleri.
Buruktur tebessümü, gözleri asil bir hüzün ile perdeli.
Ferman bilip müjdeyi, gönül kuyusundan taşır her susuz dudağa "oku" emrinin serinliğini.
Yakub'a benzer biraz sabrı, Hamza'ya benzer yüreği..

Ben bir Fatih tanıyorum,
Taht bilir eskimiş eyerini.
Yaşından ziyadedir telaşesi, lakin sorsan yılların süvarisi.
Hayallerinde yeşertir asr-ı saadeti,
Umudu ile sular hayallerini.
Ebu Bekir'i andırır sadakati..

Ben bir Fatih tanıyorum,
Veda kokan eşikte bekler senelerdir annesi.
Gözlerinden damlayan dualarla ıslanır oya tülbenti.
Rüyalarını süsler vuslatın nal sesleri.
Yaşı yirmibiri bir hayli geçmişti halbuki,
Oğlu neden hala dönmemişti?

Ben bir Fatih tanıyorum,
Utandırmamaya yeminli tarihini.
Izdırap kokar seccadesi,
Rabbine açarken bayramlarının öksüz çehresini.
Hem Bilal'siz bir iklimde açan bir gülün,
Dikeni batsa ne yazardı ki?
İbrahimce atılmıştı bir kere deryaya, yudumlayarak Nebi mesleğini..

3rd Place “Hoşgeldin” by Gokhan Kot, NSW

Ellerini açmış bekleyen bir çocuk var aklımda
Hüzünlü ve ıslak gözleriyle bana bakıyor
Uzatıp dokunmak istesemde yanaklarına
Bir şey nedense beni geri çekiyor

Sustum o an, içime attım herşeyi
Söyleyemedim haykıramadım kimseye
Bırakıp gidemedim de o masum çiçeği
Öğretmenim söyle neredesin nerde?

Çocuğum umudunu kaybetme asla sen!
Gözlerin yaşlı kalmayacak olabilirsin emin
Heryerden bir nesil yükseliyorken
Gelecek günler parlaktır, edebilirim yemin....

Fedakarlık dersin bu gencin sinesinde var
Önünde aşılmayacak gibi setler duruyor
Dertleri desen belki Everest tepesi kadar
Lakin içindeki inanç karanlıkları söndürüyor.

Nedir onu başkalarından farklı kılan dersin
Komsuşu aç iken tok yatan kişi aklına gelmesin
Dünyalar hedefinde olup tüm insanlığı seversen
Sende muhtaç olanları bırakıp gidemezsin

Öyle bir genç ki! İnsanı insan olduğu için seven
Hem ilme dost hem cehalete düşman
Sevgiyle dünyada çiçekleri besleyip büyüten
Her an-ı seyyalesinde gönüllere giremediğine pişman...

Dertle, ızdırapla ve sancı ile yoldaş olan
Izdırabın içinde kıvrım kıvrım kıvranan
Kötülüğe bile tebessümle davranan
O genç ki ,melekleri bile kendisine kıskandıran

Ey gönüllere su serpmeye gelen insan
Yıllardır özlemle beklediğimiz gün budur
Artık rengini kararmış duvarlara çalsan
O ki! Virane kalplerimize hayat suyudur!

Dert etme, tasalanma minik çocuk
O geldi, bundan sonra sana yok ağlamak
Her yana saçıldı onun attığı tomurcuk
Karanlık için tam zamanıdır kaçmak

Yazsam bu gencin eşsiz destanlarını sayfalara
Alır mı tüm defterler, yeter mi anlatmaya onları?
Elması kömür göstermek isteyen kafalara
Kalır mı hiç kar yanlarına yaptıkları....

Bu şarkı bitmez bu sevda sönmez
Sizler varoldukça cihanlar selam durur
Sizinle bu dünya asla eskiye dönmez
Kötülüklerin kökü ancak sizinle kurur....

Öğretmenim,
Derdi kendine derman sayan sensin
Sensin her sineye açılan umut kuşu
Seninle aydınlıklar karanlıkları yensin
İnsanlık asla unutmayacak bu şanlı duruşu....